

**УПРАВЛЕНИЕ НА ДАРИТЕЛСКИТЕ ФОНДОВЕ ПРИ МИНИСТЕРСТВО НА
НАРОДНОТО ПРОСВЕЩЕНИЕ**

1918 г.

**ПРАВИЛНИК ЗА БЛАГОТВОРИТЕЛНИТЕ ФОНДОВЕ ПРИ
МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВЕЩЕНИЕ И
ПОДВЕДОМСТВЕНИТЕ МУ УЧРЕЖДЕНИЯ¹**

1. Всеки, който желае да послужи народу си чрез просвета, може да направи дарение в пари или имот за учредяване фонд за тая цел.

2. Минималното дарение за учредяване фонд при Министерството на народното просвещение е 10 хил. лева, а при други учреждения под неговото ведомство – 1000 лв.

3. Лицето, което прави дарението, изпраща до съответното учреждение писмо или формално завещание, в което дава следните сведения: 1) името на дарителя; 2) сумата или имота, които се подаряват и от които трябва да се образува фондът; 3) наименованието на фонда; 4) под чие управление се оставя фондът (Министерството на народното просвещение, гимназия, прогимназия, първоначално училище и пр.); 5) целта на фонда – даване стипендии или помощи на ученици или студенти в България или в странство или пък за други просветни и културни цели, напр. издаване книги, списания и пр.; 6) от кога трябва да се започне използването на фонда.

4. Ако фондът се образува при Министерството на народното просвещение, последното, щом получи писмено съобщение или завещание за дарението, както и документи, че сумата е внесена на името на министерството в Българската народна банка или в Българска земеделческа банка, нарежда да се издаде заповед за учредяването на фонда, в която (заповед) се изтъкват всички особености на учредяването му; ако фондът се образува при някое учреждение, подведомствено на Министерството, учреждениято съобщава за него на последното, като изпраща и потребните сведения.

5. Препис от заповедта за учредяване на фонда се изпраща за сведение на дарителя.

6. При всяко дарение съответното учреждение взима грижата да се съберат биографични сведения за дарителя, както и фотографическия му портрет. Сведенията и портретът се изпращат в Министерството, за да се поместят в “Златната книга” на дарителите по народната просвета.

7. Фондовете при подведомствените на Министерството на народното просвещение

---

¹ Утвърден със заповед № 4588 на Министъра на народното просвещение от 28 декември 1918 г.

учреждения се управляват по особени правилници, изработени от учреждениято и утвърдени от Министерството.

8. Министерството на народното просвещение, след като получи на разположение на дарението на фонда, веднага взема грижата да се впише капиталът в депозитната книга; запазва депозитните разписки, издадени срещу влога, и открива отделна партидна книга за фонда, като вписва ежегодно капитала (приходи и разходи) и в отделния бюджет на фондовете, който се гласува от Народното събрание.

9. Подарените суми се пласират винаги в облигации от български държавни заеми или в ценни книжа, които са гарантирани от държавата.

10. Ако дарението е в недвижим имот, документите, с които се удостоверява правото на собствеността на дарителя, се предават на учреждениято, на което е направено дарението. Учреждението взема грижата за застраховката, поддръжката и правилното използване на имота.

11. Министерството на народното просвещение издава периодично “Златна книга” на дарителите по народната просвета. В нея се поместват портретите на дарителите, както и кратки биографични сведения за тях, а така също и завещанията, ако има такива. Освен това, министерството взема грижата да се изрисуват художествено портретите на дарителите; от тия портрети се урежда специална художествена галерия, а така също и малък ръчен албум.

12. Ако фондът е предназначен за издаване книги, учреждениято, при което е направен, изработва специални наредби за одобряване и печатане на книгите и снабдява последните с портрета на дарителя и с кратка бележка за него и за дарението му; ако фондът е предназначен за построяване здание за училища, читалище или друго културно учреждение, учреждениято взема грижата това здание да се снабди с портрета на дарителя и с надлежен подпис, поставени на видно място.

13. В народни и просветни празници и тържества на дарителите се дава особено почетно място, а на крупните дарители се устройват и специални чествания.

Държавен вестник, № 299, 9 януари 1919.